

BÀI HỌC 3

CHUẨN BỊ CHO SỰ THAY ĐỔI

CÂU GỐC: “Sự công bình sẽ đi trước mặt Ngài, Làm cho dấu chơn Ngài thành con đường đáng theo” (Thi thiên 85:13).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: 1 Cô-rinh-tô 10:1–13, Sáng thế Ký 2:24, 1 Cô-rinh-tô 13:4–8, 1 Sa-mu-ên 1:27, Thi thiên 71, 1 Cô-rinh-tô 15:24–26.

Cuộc sống có rất nhiều đổi thay. Mọi việc thay đổi luôn luôn. Chỉ có một điều mà không thay đổi ấy là thực tế của sự thay đổi! Đúng ra, thay đổi là một phần của sự hiện hữu của con người. Ngay cả các luật vật lý cũng dạy cho chúng ta thấy rằng sự thay đổi là căn bản của thực tế.

Thường, sự thay đổi đến bất ngờ, không dự định trước. Chúng ta đang đi theo một nhịp điệu cố định, nhưng bất thần, mọi sự thay đổi và chúng ta ngỡ ngàng.

Nhưng cũng có những trường hợp, chúng ta đã thấy sự thay đổi sẽ đến. Chúng ta đã được báo trước, chúng ta đã thấy những dấu hiệu, những sự báo động rằng sẽ có những điều khác thường sẽ đến. Với những sự thay đổi thế này, chúng ta phải tập cho mình sẵn sàng, để cho dấu sự thay đổi thế nào, nhiều hay ít, chúng ta có thể đối đầu với chúng. Những sự thay đổi này thường là những điều vĩ đại trong đời sống con người: hôn nhân, con cái, tuổi già, và ngay cả cái chết.

Phải, chúng ta không sống đơn độc trên thế giới một mình. Nghĩa là, bất cứ sự thay đổi hệ trọng nào đến, chúng sẽ ảnh hưởng gia đình chúng ta, đôi khi rất nhiều nữa. Đồng thời, mỗi một sự thay đổi trong gia đình chúng ta, mỗi một thành viên trong gia đình cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Tuần này chúng ta sẽ nhìn vào một số những sự thay đổi, mà không sớm thì chầy, mỗi chúng ta có thể phải đối diện và các sự thay đổi này cũng ảnh hưởng đến gia đình chúng ta nữa.

1. KHÔNG CHUẨN BỊ

Một điểm về Kinh Thánh: Lời Chúa không che đậy những thực tế của đời người. Trái lại, nó phơi bày các thực tại ấy trong tất cả sự khốc liệt của chúng, và đôi khi, nỗi đau và cả niềm tuyệt vọng. Thật vậy, trừ ra vài trang đầu của Kinh Thánh và vài trang cuối, Lời của Đức Chúa Trời về một bức tranh buồn thảm của nhân loại. Phao-lô quả thật không quá lời khi ông viết; “Bởi mọi người đều phạm tội và thiếu sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Rô-ma 3:23).

Đọc 1 Cô-rinh-tô 10:1-13. Các câu này cho thấy những lời cảnh báo nào và cả những lời hứa nào nữa?

Phần lớn các hành động của chúng ta trong đời mình thường là để phản ứng lại với những điều thay đổi. Chúng ta liên tục đối diện với các sự thay đổi; điều thách đố đối với chúng ta, là Cơ Đốc nhân, ấy là chúng ta đối phó với các sự thay đổi bằng đức tin, tin tưởng nơi Đức Chúa Trời và bày tỏ đức tin mình qua sự vâng lời, cho dầu có những cám dỗ biểu chúng ta đừng làm các điều ấy.

“Điều khao khát vĩ đại của thế gian là muốn có những người – người mà không để mình bị bán hay mua chuộc, những người mà trong tận đáy tâm hồn họ là sự chân chính và trung thực, những người mà không sợ phải chỉ mặt và kêu đích danh tội lỗi, những người có lương tâm chính trực, những người sẽ đứng cho điều gì là đúng mặc cho bầu trời sụp đổ quanh họ.” – Ellen G. White, *Education*, trang 57. Các lời ấy đã đúng cho thời cổ xưa của dân Y-sơ-ra-ên, cũng như cho thời của bà White, và cho cả thời đại của chúng ta ngày nay.

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây và cho biết các lầm lỗi nào mà các nhân vật đã làm khi họ phải đối diện với sự thay đổi, và chúng ta học được bài học nào qua các lỗi của họ?

Công vụ 5:1-10 _____

Sáng thế Ký 16:1, 2, 5, 6 _____

Ma-thi-ơ 20:20-22 _____

Các sự thay đổi đến, và chúng thường mang theo những sự cám dỗ, thách thức, và có khi, cả sự kinh sợ. Bởi vậy rất cực kỳ quan trọng là chúng ta phải có khí giới thiêng liêng đặng đối phó với chúng đúng cách. Và nữa, cho dầu các sự đổi thay đến bất ngờ hay chúng chỉ là những chu kỳ của cuộc sống, chúng ta phải chuẩn bị khi những sự ấy xảy ra dầu biết chúng thế nào hay không.

2. CHUẨN BỊ CHO HÔN NHÂN

Một trong những điều thay đổi quan trọng nhất trong đời một người là ngày họ lập gia đình. Dĩ nhiên không phải tất cả mọi người đều lập gia đình hoặc có gia đình. Ngay chính Đức Chúa Giê-su, Ngài đã không lập gia đình, và cả nhiều anh hùng khác trong Kinh Thánh cũng vậy.

Tuy nhiên, có nhiều người lập gia đình, thế nên Kinh Thánh không làm thinh về vấn đề này, vì đây vẫn là một sự kiện thay đổi quan trọng nhất của đời người.

Sự sắp xếp xã hội đầu tiên mà Kinh Thánh đề cập đến là hôn nhân. Với Đức Chúa Trời, hôn nhân rất quan trọng đến nỗi cùng một chữ mà Ngài nói với A-đam và Ê-va về hôn nhân được ghi lại tại ba chỗ khác trong Kinh Thánh. “Bởi vậy cho nên người nam sẽ lìa cha mẹ mà dính dít cùng vợ mình, và cả hai sẽ trở nên một thịt” (Sáng thế Ký 2:24; cũng đọc Ma-thi-ơ 19:5; Mác 10:7; Ê-phê-sô 5:31). Các câu này cho chúng ta biết một khi một người đã lập gia đình, mối tương quan quan trọng nhất trong cuộc đời họ phải là giữa họ với người phối ngẫu, và hơn cả mối tương quan giữa họ với cha mẹ. Một trong những lý do hôn nhân giữa hai người với nhau rất quan trọng trước mặt Đức Chúa Trời vì nó thể hiện mối tương quan giữa Đức Chúa Giê-su (chồng) với hội thánh (người vợ mới của Ngài).

Khi xây dựng một ngôi nhà, người ta phải ngừng và kiểm điểm lại sự tốn kém của nó (Lu-ca 14:18-30); thế thì thiết lập một mái ấm gia đình phải tốn kém là bao nhiêu? Nhà cửa xây dựng bằng những vật liệu thể chất như gạch, gỗ, sắt, đá. Nhưng xây dựng một gia đình cần biết bao nhiêu là vật liệu mà không nhất thiết là vật liệu bằng thể chất.

Một số đặc điểm quan yếu nào là quan trọng đối với tất cả các khía cạnh của cuộc sống nhưng đặc biệt quan trọng đối với những người chuẩn bị cho hôn nhân?

1 Cô-rinh-tô 13:4-8 _____

Ga-la-ti 5:22, 23 _____

Chuẩn bị cho hôn nhân phải bắt đầu với chúng ta trên phương diện cá nhân. Đồng thời, chúng ta cũng phải nhìn vào người phối ngẫu tương lai để xem họ có phải là một bổ túc tốt và thích hợp cho mình. Đó có phải là một người siêng năng? (Châm ngôn 24:30-34). Người ấy có tính tình nóng nảy? (Châm ngôn 22:24). Người ấy có chia sẻ cùng niềm tin với mình hay không? (2 Cô-rinh-tô 6:14, 15). Bạn bè và gia đình của chúng ta cảm thấy thế nào về người bạn đời tương lai của mình? (Châm ngôn 11:14). Cá nhân tôi khi nghĩ về người này, tôi có dựa nơi đức tin mình hay chỉ dựa nơi cảm xúc? (Châm ngôn 3:5, 6). Lời giải đáp cho các câu hỏi này có thể quyết định một đời dài hạnh phúc hay cả một đời khổ đau.

Hãy nghĩ đến một vài cuộc hôn nhân hạnh phúc. Bạn thấy có những nguyên tắc nào trong các cuộc hôn nhân này mà bạn nghĩ cũng có thể áp dụng được trong mọi mối tương quan của người với người?

3. CHUẨN BỊ LÀM CHA MẸ

Không gì thay đổi cuộc đời chúng ta hơn là sự chào đời của một đứa con. Gia đình bạn sẽ không còn giống như xưa nữa, của những ngày chưa có con.

“Con cái sinh ra trong tuổi thanh xuân khác nào các mũi tên trong tay dũng sĩ. Phước thay cho người có đầy chúng trong ống tên mình” (Thi thiên 127:4, 5).

Nhưng đồng thời, con cái không đến với cha mẹ với một cuốn cẩm nang cập nhật trong sách để dạy dỗ cha mẹ biết phải làm gì để chăm sóc cho đứa trẻ và để biết chẩn đoán được mọi vấn đề có thể xảy ra. Ngay đến cả những bậc phụ huynh giàu kinh nghiệm, đôi khi cũng bị vấp té bởi các hành động, lời nói, hay thái độ của con mình.

Quan trọng không kém việc chuẩn bị cho hôn nhân, muốn làm cha mẹ cũng cần phải chuẩn bị để nhận lãnh một trách nhiệm phi thường.

Các câu chuyện dưới đây về những đứa con đã được Chúa ban cho. Nguyên tắc nào các bậc phụ huynh học được qua các câu chuyện này trong việc chuẩn bị làm cha mẹ?

1 Sa-mu-ên 1:27 _____

Các Quan xét 13:7 _____

Lu-ca 1:6, 13-17, 39-55, 76-79 _____

Các bậc cha mẹ trong các câu chuyện này quả đã nhận được một trọng trách diệu kỳ. Con của họ sẽ là tiên tri và là lãnh tụ của Y-sơ-ra-ên, một trong các bé này sẽ trở thành người đi trước dọn đường cho Đấng Mê-si, và một trong các bé này sẽ là Đấng Cơ Đốc.

Dẫu cho con cái chúng ta có thể không được chọn để làm tiên tri của Đức Chúa Trời, các bậc làm cha mẹ cũng phải chuẩn bị để đáp ứng với sự thay đổi cực kỳ quan trọng trong cuộc sống họ.

“Ngay trước khi con mình ra đời, sự chuẩn bị phải bắt đầu để cho em bé có thể chống chọi lại sự tấn công của sự gian ác.

“Nếu trước khi con mình ra đời mà người mẹ ham hố ăn uống, ích kỷ, thiếu kiên nhẫn và khó khăn nhiều đòi hỏi, thì các đặc điểm này sẽ phản ánh trong tính tình của đứa trẻ. Vì vậy, nhiều con trẻ đã phải sinh ra đời với bảm sinh của cái tính dễ bị khắc phục bởi các xu hướng ác.” – Ellen G. White, *Adventist Home*, trang 256.

Dẫu với trẻ con được giao phó cho chúng ta chần giữ hay với các trách nhiệm đối với người khác, những điều nào chúng ta cần lưu tâm để làm tròn trách nhiệm của mình cách hoàn hảo nhất?

4. CHUẨN BỊ CHO TUỔI GIÀ

“Tuổi tác của chúng tôi đến được bảy mươi, Còn nếu mạnh khỏe thì đến tám mươi; Song sự kiên cường của nó bất quá là lao khổ và buồn thảm, Vì đời sống chóng qua, rồi chúng tôi bay mất đi” (Thi thiên 90:10). Những lời nầy của Môi-se nhắc chúng ta biết thời gian đi qua rất mau không kiềm hãm được. Năm tháng trôi qua và chúng ta thấy những thay đổi của cơ thể mình. Tóc xanh đã trở màu bạc trắng, bước chân chúng ta cũng chậm lại, và xương tủy dường như đau nhức khắp nơi. Nếu chúng ta có con cái, nay có thể chúng ta nhìn thấy các cháu hay chắt. Những mùa đã đi qua và bây giờ con người chuẩn bị cho mùa cuối của cuộc đời.

Đọc Thi thiên 71. Những bài Thi thiên nầy dạy cho chúng ta không những chỉ chuẩn bị cho tuổi già, nhưng cả về cái vòng của một đời người?

Thi thiên 71 là bài thơ của một người cao tuổi đã sống qua những thử thách của cuộc đời, nhưng người cũng vui mừng vì suốt đời người đã đặt niềm trông cậy nơi Đức Chúa Trời. Cách hay nhất về già là đặt lòng tin tưởng của chúng ta nơi Chúa từ khi chúng ta còn trẻ tuổi. Nói chung, tác giả của bài Thi thiên chia sẻ ba bài học quan trọng mà ông ta học được khi cuộc đời của ông xế bóng.

Bồi đắp một mối tương quan gần gũi nhưng sâu xa với Đức Chúa Trời. Từ buổi thiếu niên (câu 17), Đức Chúa Trời đã là thành nương náu (câu 1, 7) và là Đấng Cứu Thế cho người (câu 2), và là nguồn hy vọng mà người trông cậy nơi Ngài (câu 5). Người nhắc đến những công đức lạ lùng của Đức Chúa Trời (câu 16, 17), sức mạnh và quyền năng của Ngài (câu 18), và tất cả mọi sự vĩ đại nhiệm mầu mà Chúa đã làm (câu 19). Cuối cùng người phải kêu to vang rằng, “Đức Chúa Trời ôi, có ai giống được như Ngài?” Những lời trò chuyện với Đức Chúa Trời mỗi ngày, khi chúng ta học hỏi về Ngài, và khi chúng ta chậm lại, ngưng mọi công việc hằng ngày để suy gẫm về mọi điều mà Chúa đã làm cho mình, sẽ làm mối tương giao ta có với Chúa sâu đậm càng hơn.

Phát triển các thói quen tốt. Ăn uống các món ăn bổ dưỡng, vận động cơ thể, uống nước và tắm gội, ra ngoài ánh nắng mặt trời an lành, nghỉ ngơi, v. v. . . sẽ giúp chúng ta vui hưởng một cuộc sống khỏe mạnh. Hãy để ý trong Thi thiên 71:3, 6, 14, tác giả nói đến những thói quen biết tin tưởng, tôn vinh và hy vọng.

Phát triển một tấm lòng yêu mến công việc Chúa. Tác giả bài thi ca nầy không nói đến việc ngồi không trong tuổi già của mình, mà người nói rằng dẫu trong tuổi hưu trí người cũng sẽ không ngừng ca ngợi Chúa và rao báo cho hậu thế về Ngài! (Thi thiên 71:15-18).

Với những vị cao niên, đâu là những lợi ích của tuổi già? Có những điều gì quý vị thấy mình đã không biết khi mình còn trẻ mà ngày nay quý vị có thể chia sẻ với các người trẻ tuổi?

5. CHUẨN BỊ CHO TỬ BIỆT

Trừ phi chúng ta vẫn còn sống khi Đức Chúa Giê-su tái lâm, một sự thay đổi đến với cuộc sống của chúng ta ấy là: chuyển tiếp từ sự sống sang cái chết. Cùng với lập gia đình, sinh con cái, còn sự thay đổi nào ảnh hưởng đời sống con người hơn cho bằng cái chết của một người thân yêu?

Đọc 1 Cô-rinh-tô 15:24-26. Các câu này dạy ta biết gì về sự chết?

Thường khi, sự chết đến trong cuộc đời chúng ta không báo trước và mang theo nhiều bi thương. Bao nhiêu người, không phân biệt màu da, giai cấp, tuổi tác, thức giấc vào buổi sáng mà rồi khi nhắm mắt không phải là để ngủ bèn là đi vào sự chết? Hay thức giấc buổi sáng để rồi trước khi mặt trời khuất bóng, chúng ta đã mất đi một người thân yêu?

Ngoài việc phải biết chắc rằng chúng ta có một sợi dây liên hệ với Đức Chúa Trời qua đức tin, chúng ta cần phải biết chắc là mình đã được Chúa choàng cho chiếc áo công bình của Ngài từng giây, từng phút (xem Rô-ma 3:22). Chúng ta không thể nào chuẩn bị cho sự chết mà mình không biết nó sắp tới, cho mình hay cho người thân yêu của mình.

Trong khi ấy, bạn nghĩ bạn sẽ làm gì nếu biết mình chỉ còn sống được vài tháng nữa thôi? Chúng ta không ai biết chắc chắn cái chết sẽ đến lúc nào, nhưng chúng ta chắc chắn biết lúc nào cái chết đến gần chúng ta hơn. Bởi vậy, rất cần yếu là chúng ta phải chuẩn bị cho mình và cho gia đình mình cái điều không tránh được ấy.

Đọc 1 Các Vua 2:1-4, những lời cuối cùng mà Vua Đa-vít nói với con trai mình là Sa-lô-môn, người ông sẽ truyền ngôi lại. Bài học nào chúng ta học được qua các lời này để chuẩn bị cho cái chết, của chính bản thân mình và của những người thân yêu của mình?

Có thể, thoạt nhìn vào câu chuyện này, nhiều người sẽ nói, Đa-vít là người âm mưu sát hại U-ri sau khi đã phạm tội tà dâm và làm vợ ông ta mang thai, mà ngày nay còn biểu con trai mình hãy đi theo con đường của Đức Giê-hô-va. Nhưng một cách nhìn khác, có lẽ vì nhờ chính cái tội lỗi mà Đa-vít phạm và hậu quả nghiệt ngã của nó mà những lời Đa-vít nói lại có mãnh lực ảnh hưởng người khác. Rõ ràng, Đa-vít đang cố gắng khuyên con trai mình đừng chạy theo những cạm bẫy như chính ông đã vấp phạm. Ông muốn khuyên con trai mình hãy tránh xa những sự ngu muội đã mang cho Đa-vít rất nhiều hậu quả đau thương. Đa-vít đã học được bài học trong cảnh trạng đau buồn bởi tội lỗi của chính mình và ông không muốn con trai mình vấp phạm và nó phải đối diện với kinh nghiệm đau buồn của mình.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Nếu chúng ta đọc qua lịch sử của Y-sơ-ra-ên thời cổ trong đồng vắng, chúng ta sẽ thấy họ vấp phạm hết lỗi lầm này sang tội lỗi khác khi họ phải đối diện với những thay đổi lớn lao, cho dầu Đức Chúa Trời luôn luôn cho họ thấy rằng Ngài vẫn luôn ở cùng họ trước các đổi thay ấy. Và thật vậy, cho đến cả lúc ngay trước khi dân sự bước vào Đất Hứa – và họ sẽ phải đối đầu với thêm nhiều chông gai nữa – Môi-se đã bảo họ rằng, “Với Ba-anh-Pê-o, mắt các người đã thấy điều Đức Giê-hô-va đã làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có diệt khỏi giữa người mọi kẻ tin theo Ba-anh-Pê-o. Còn các người, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thấy còn sống. Này đây, ta đã dạy các người những mạng lệnh và luật lệ y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta đã phán dặn ta, để các người làm theo ở giữa xứ mình sẽ vàoặng nhận lấy. Vậy, các người phải giữ làm theo các mạng lệnh và luật lệ này; vì ấy là sự khôn ngoan và sự thông sáng của các người trước mặt các dân tộc; họ nghe nói về các luật lệ này, sẽ nói rằng: Dân này là một dân khôn ngoan và thông sáng không hai! Và chẳng, há có dân lớn nào mà có các thần mình gần như chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa Trời gần chúng ta, mọi khi chúng ta cầu khẩn Ngài chẳng? Lại, há có nước lớn nào có những mạng lệnh và luật lệ công bình như cả luật pháp này, mà ngày nay ta đặt trước mặt các người chẳng? Chỉ hãy giữ lấy người, lo canh cẩn thận linh hồn mình, e người quên những điều mà mắt mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của đời người những điều đó lia khỏi lòng người: phải dạy cho các con và cháu người” (Phục truyền 4:3-9).

Thật cực kỳ quan trọng cho mỗi người chúng ta phải không quên những gì Đức Chúa Trời đã làm cho mình. Và cách hay nhất để những điều ấy không bị quên lãng là chúng ta phải nhắc lại cho con cái mình ghi nhớ và cho chúng nhắc lại cho các thế hệ sau. Và tội lỗi xảy ra tại Pê-o là một điều đã mang bại hoại đến đời sống gia đình (Đọc Dân số Ký 25). “Tội ác đưa sự đoán phạt của Đức Chúa Trời trên Y-sơ-ra-ên là sự trụy lạc và dâm dăng. Việc dùng đàn bà để dụ hoặc và làm linh hồn bị trói buộc không chấm dứt ở Ba-anh-Pê-o.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 326.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp, hãy chia sẻ với nhau về những sự chuẩn bị mà bạn đã làm khi đối diện với những sự kiện quan trọng xảy đến trong đời mình như lập gia đình, có con, tuổi già, và các điều khác nữa. Các sự thay đổi lớn này đã ảnh hưởng thế nào với gia đình bạn? Bạn học được kinh nghiệm nào để chia sẻ với người khác trong những bước này trên cuộc đời họ?
2. Suy gẫm những lời khuyên vua Đa-vít có cho con trai mình, trong phạm vi của sự phạm tội của ông với Bát-sê-ba, một điều đã thành chiếc màn tối tăm bao phủ suốt thời gian trị vì của ông, và ảnh hưởng tệ hại đến đời sống gia đình ông. Nhưng giữa mọi điều này, chúng ta có thấy được gì về lòng nhân từ và hồng ân của Đức Chúa Trời không? Cho biết tại sao?